

— Però que vol que li digui, si no se res!
 — ¿No saps res, res, absolutament res?
 — Tant com res, res, no senyor.
 — Ja m'ho semblava! . Veiam, digues alguna cosa.
 — Que'l senyor Lligé es pendonista per Corpus.
 — Ja ho sabia.
 — Que son cordonistes el senyor Fages i el senyor capitá, comandant militar de la plaça.
 — Ja ho sabia.
 — Que'l dilluns l'Umbert, en Torras, el marqués d'Olérdola, en Montañá, en Boét, el Drapairet i molts altres, anaren a celebrar una gran festa a Bigas.
 — També ho sabia.
 — Que l'Umbert i el marqués foren padrins d'unes campanes.
 — Ja ho sé.
 — Que hi aná també en Alfons Sala.
 — Aixó no que no ho sabia.
 — Que feren molts discursos.
 — Ho suposaba; i ¿qué digueren?
 — No vaig pas sentir-ho.
 — Però'n saps alguna cosa.
 — Per lo que he sentit a dir.
 — Digues, home, ¡digues!
 — En Sala diu que parlá molt de religió i de la *bien entendida*.
 — Es la seva déria. ¿I el marqués?
 — El marqués es mostrá molt religiós i sentimental; fins digué que quan es moriria aquelles campanes que havia apadrinat tocarien a morts per éll.
 — Es molt natural.
 — En Torras les emprengué contra'n Lligé.
 — També es natural, ¿i en Montañá?
 — Aquest no digué res, en Torras li va dir que no digués res, eren entre capellans i devia pensar que s'enredaria.
 — Si, va imitar a n'en Prim, que un dia

que en Baldric volia parlar al Congrés li enviá un paperet per un *ujier* que li deia: «Bialó retira la paraula, no fem... tonteries.

— I que mes?

— A la tarde cantá'l chor de L'Ametlla i els donaren xeixanta duros.

— Tira peixet, es veu que aquesta gent fan eleccions tot l'any. Saben aprofitar les ocasions. ¿No't sembla Nasi?

— Prou, prou, ells que sabis.

— I que mes saps Nasi!

— Que a Barcelona la minoria radical s'ha retirat del Consistori, perquè la majoria ocordá que l'Ajuntament assistís en corporació a la Professó de Corpus.

— Quant ells eren majoria trencant la tradicional i secular costum de l'Ajuntament de Barcelona, havian acordat lo contrari i are es queixen?

— Que vol ferhi.

— Res, Nasi, res. Aquesta gent quant ells son mes, s'imposen invocant la llei de majories, quant son minoria troben que aquesta llei, es draconiana, i que la majoria hauria de fer el que la minoria volgues.

— Per ells, el qui no fa el que volen es sempre un tirá.

— Aixó es vritat.

— I que mes, Nasi, que mes?

— ¡Ah! are'm recordo d'una gran noticia.

— Gracies a Deu digas.

— L'altre dia un senyor de Barcelona, dels grossos, a lo menys éll ho diu.

— Si ho diu éll...

— Ho es! ho es! Sr. Gregori, es intim de *D. Alejandro*; va dir amb to que no admetia réplica, lo que'm feu creure que estava ben enterat...

— I que va dir?

— Que el govern de'n Maura, cauria aviat, molt aviat.

— I qui ha de venir?